

drag til Veivæsenet, ligger saa aabenbart for Die. Det er endvidere sagt, at det var gavnligt, at Communerne i paakommende Tilfælde understøtte hinanden og ikke rives fra hinanden, og at, naar en vis Deel af en større Commune kom til at bære en den ikke vedkommende Byrde, kunde den igjen vente at faae Nytte af de øvrige Dele, men jeg troer, at Grændserne mellem hvad der hviler paa den større og mindre ere saa nøie og saa hensigtsmæssigt afpælede ved Lovene, at der kun sjældent kan opkomme Tilfælde, hvor der kan blive Spørgsmaal om Hjælp. Desuden er der slet ikke Spørgsmaal om Trang til Hjælp; Fyen kan meget godt overtage at dække hele Udgiften, Fyen profiterer ved Forandringen, thi, naar samtlige fyenske Bomme Netto indbringe 1800 Rbd. og, da der er 10 Bomme og enhver kan antages at koste i Opvebørsel 300 Rbd., bespares jo disse 10 Gange 300 Rbd. Opvebørselsomkostninger, da det kun er de 1,800 Rbd., der skal betales. De øvrige Der, Taastunge og Langeland, kunne nok ogsaa meget vel bære de førnævnte Udgifter, der ville blive mellem 3 og 4 Sk. pr. Td. Hartkorn, men herom er ikke Tale, her er blot Tale om hvad der i og for sig er retfærdigt, og jeg troer ikke, at der er Tilfælde, hvor de sidstnævnte Der ville have Trang til at faae nogen Understøttelse fra Fyens Stift, eller de øvrige Dele af Svendborg Amt. Det er endvidere sagt, at der allerede er gjort Undtagelse fra den almindelige Regel i Hollands-Falkens Stift, hvor der istedetfor Bompengge affordres Veipenge, men det er ikke en Undtagelse, der er gjort derved for nogen enkelt Deel af disse Provindser fremfor de andre, thi Veipenge er lægges netop af dem, der befare den almindelige Landevei. Marsagen, hvorfor disse Veipenge, der kun udredes af Postbefordringen, ere traadte istedetfor de sædvanlige Bompengge, er, at Færdselen er saa ubetydelig, at der ikke kunde blive noget Overskud. Denne Substitution af en anden Veiafgift istedetfor Bompengge er saaledes skeet i hele Provindsens Interesse, men Spørgsmaalet er her, om man bør gjøre en Undtagelse, der er bygget paa en enkelt Deels Interesse og ikke paa det Heles. Jeg kan derfor ikke andet under Forudsætning af, at Loven i sin Heelhed ikke kan bortfalde, end ved-

blive det Vndringsforslag, som jeg har fremsat. Jeg skal bemærke, at i mit første Vndringsforslag havde jeg ikke fremsat Noget om Maaden, hvorpaa der skulde forholdes med Ligningen af Amtsrepartitionsfondets Udlæg paa Hartkornet, fordi jeg antog, at det egentligt i sig selv var overflødig. Det vilde følge deraf, at Amtsrepartitionsfondets Afgiften blev lignet saaledes, at Districterne, som skulde tage Deel i at tilvejebringe dette Udlæg, fik en Godtgjørelse, men jeg blev siden gjort opmærksom paa, at man ikke vilde antage det som en ubetinget Følge, og jeg har derfor stillet et yderligere Vndringsforslag.

Jeg skal ogsaa, da jeg engang har reist mig, bemærke, at jeg er aldeles enig i det Vndringsforslag, som er stillet af en anden æret Landstingsmand, thi under Forudsætning af, at Loven skal udkomme, finder jeg det ønskeligt, at det udtrykkeligt udtales, at det kun er indtil videre, indtil den almindelige Ordning af Bommene's Redlæggelse engang kan finde Sted.

Formanden: Maa jeg gjøre opmærksom paa, at dette Vndringsforslag ikke er under Forhandling; det er kun de 2 af den ærede Landstingsmand stillede.

Judenrigsministeren: Jeg skal i Anledning af de to Vndringsforslag, som ere stillede af den høitærede Taler, som nys fatte sig, tillade mig at oplyse, at Fyens Stifts Hartkorn udgjør, naar Stov- og Møllestyldshartkorn regnes med halvt Beløb 57,781 Tdr. Hartkorn, at der altsaa for at dække Udgiften af 1800 Rbd. paa den Maade, som i Udkastet er foreslaaet, nemlig at lade den udrede af hele Fyens Stifts Hartkorn, vil være at udrede af hver Td. Hartkorn 3 Skill. Naar man derimod i dette Hartkornstal fradrager Dernes Hartkorn, vil Forholdet være, at der af hver Td. af det tilbageblivende Hartkorn vil være at udrede 4 Skill. Dernes Hartkorn er nemlig temmelig betydeligt paa Grund af det store Antal Der, der høre til Fyens Stift. De Der, hvis Hartkorn særligt og med større Nøiagtighed have kunnet opgives ere: Langeland, Taastunge, Thuro, Stryns, Dreio, Avernakø, Bjørns, Lys, Bogsø, Brandsø og Fæns. Der er et endnu større Antal mindre Der, men de